THƠ SONG NGỮ: Chinh Nguyên -Thanh Thanh

PHUONG...

Phượng vẫn trong tôi thừa mộng thường Nhớ người hoa đỏ mấy mùa thương Tàn phai mầu áo sân trường cũ Tan tác... bụi mờ.. lệ vấn vương!

Ta hỏi.. em đi... sao nắng đổ ? Trên thèm bóng chết lệ hồn rơi ? Bước em, từng bước, xa từng bước...! Em giết tình tôi một kiếp đời...

Hè về, Phượng vĩ hoa phô sắc Tựa máu trong tim nhỏ lối về Hình bóng ô kìa như xác pháo !!! Tan hoang ... lầm lũi.... bước chân mê....

Tưởng rằng mộng cũ đã ai hoài...
Theo cánh chim sương lạc bến đoài
Bỗng chốc hình em... mơ dáng ảo
Thẫn thờ thương tiếc tóc xuân phai

Thôi thế hè về chẳng đợi nhau Trăm năm bến cũ vẫn tương sầu Anh đứng đầu sông, em cuối phố Biển chia sóng vỗ mặn tình đau....

CHINH NGUYÊN

PHUONG...

Phuong is still in me like in my dreaming years. He that loves, his beauty how he heartily spheres! That flamboyant-colored dress now dust blurs, In the old school-yard my tearful memory recurs.

I asked... when you left... why the sun fell in dole, Your shadow died on the porch, I cried in my soul. Each step you got farther, farther to what clime? You killed my love, the love of all my lifetime.

Summer comes back, flamboyant flowers display Like blood in my heart dropping on the return way. Oh, whose figure, as firecracker rubbish to daze; Ruined, I silently drag my feet unaware in a maze.

I thought that the old dream had forever vanished As a free bird drifting to some horizon unwished, But all of a sudden... your image... I visualize... Listless, my youth has faded pitifully to actualize.

Well, even summer is back, I do not await you, Tho old shore still pines for former boat, so blue! I am at the top of the street, you end of the river; Sea divides, waves crash, to hurt this loyal liver.

Verse translation by THANH-THANH

PHƯƠNG...

Phưọng v∏n trong tôi th∏a mộng thường

Nhớ người hoa đ∏ m∏y mùa thương

Tàn phai m⊡u áo sân trường cũ

Tan tác… bụi mờ.. lệ v∏n vương !

Ta h□i.. em đi… sao n□ng đ□ ? Trên th□m bóng ch□t lệ h□n rơi ? Bước em, từng bước, xa từng bước…! Em gi□t tình tôi một ki□p đời…

Hè v□, Phượng vĩ hoa phô s□c

Tựa máu trong tim nh□ l□i v□ Hình bóng ô kìa như xác pháo !!! Tan hoang … l□m lũi…. bước chân mê….

Tư□ng rằng mộng cũ đã ai hoài...
Theo cánh chim sương lạc b□n đoài
B□ng ch□c hình em... mơ dáng □o
Th□n thờ thương ti□c tóc xuân phai

Thôi th□ hè v□ ch□ng đợi nhau

Trăm năm b⊡n cũ v⊡n tương s⊡u

Anh đứng đ∏u sông, em cu∏i ph∏

Bi∏n chia sóng v∏ mặn tình đau....

Chinh Nguyên

PHUONG...

Phuong is still in me like in my dreaming years.

He that loves, his beauty how he heartily spheres!

That flamboyant-colored dress now dust blurs,

In the old school-yard my tearful memory recurs.

I asked… when you left… why the sun fell in dole, Your shadow died on the porch, I cried in my soul.

Each step you got farther, farther to what clime? You killed my love, the love of all my lifetime.

Summer comes back, flamboyant flowers display

Like blood in my heart dropping on the return way. Oh, whose figure, as firecracker rubbish to daze; Ruined, I silently drag my feet unaware in a maze.

I thought that the old dream had forever vanished As a free bird drifting to some horizon unwished, But all of a sudden… your image… I visualize… Listless, my youth has faded pitifully to actualize.

Well, even summer is back, I do not await you,
Tho old shore still pines for former boat, so blue!
I am at the top of the street, you end of the river;
Sea divides, waves crash, to hurt this loyal liver.

Verse translation by thanh-thanh